

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

**RAADPLEGING VAN DE MARKT OP VRAAG VAN DE RAAD
VAN HET BIPT**

VAN 28 JANUARI 2009

MET BETREKKING TOT

**DE MOGELIJKE BELEIDSOPTIES INZAKE DE EVOLUTIE VAN
DE GEOGRAFISCHE NUMMERS**

Deze openbare raadpleging heeft als doel om na te gaan hoe de diverse belanghebbenden geografisch nummers zien evolueren om op basis hiervan een coherente beleidsstrategie te ontwikkelen.

Werkwijze:

Antwoordtermijn: 3 april om 23u59. Later ingediende antwoorden zullen niet worden weerhouden.

Ter attentie van: Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
Ellipse Building – Gebouw C
Koning Albert II-laan 35
1030 Brussel
Contactpersoon: Jan Vannieuwenhuyse, Eerste Ingenieur-adviseur
Elektronisch antwoordadres: jan.vannieuwenhuyse@bipt.be

Inhoudsopgave

I. Context	3
II. Het volledig loslaten van de geografische betekenis inherent verbonden met het concept geografische nummers.....	4
III. Synthese commentaren consultatie	6
IV. Analyse commentaren consultatie.....	6
V. Beleidsopties	6

I. CONTEXT

Geografische nummers in het verleden

Het oudste en wellicht meest bekende type nummers zijn de geografische nummers. Dit zijn nummers waarvan de eerste cijfers een geografisch deelgebied van een land karakteriseren waar een vaste telefoonaansluiting zich fysiek bevindt. In de meeste landen bestaat er een regelgevende vereiste dat het fysiek aansluitpunt dat bij een geografisch nummer behoort, binnen het geografisch deelgebied blijft zoals door het nummerplan gedefinieerd. In het koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers van 27 april 2007 (B.S. 28 juni 2007) komt dit tot uiting in artikel 43 dat stelt "... *Geografische nationale E.164 nummers uit een welbepaalde nummerzone mogen enkel worden toegewezen aan eindgebruikers waarvan de aansluiting zich fysiek bevindt binnen de grenzen van deze nummerzone*". Ook wordt in de Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie geografische nummer in artikel 2, 46° gedefinieerd als: " *een nummer van het nationale nummerplan waarvan een deel van de cijferstructuur een geografische betekenis heeft die wordt gebruikt voor het routeren van gesprekken naar de fysieke locatie van het netwerkaansluitpunt*".

Vroeger was er een strakke binding tussen de netwerkarchitectuur van het vaste telefoonnetwerk en de geografische opdeling in telefoonzones. Oorzaak hiervan waren technologische beperkingen. In de nieuwe netwerkarchitecturen is dit niet meer het geval, wat resulteert in veel meer flexibiliteit. Ook was het eindgebruikerstarief sterk afstandsafhankelijk, zodat aan de hand van het opgeroepen geografisch telefoonnummer de oproeper het eindgebruikerstarief kon afleiden.

In een open nummerplan moet voor oproepen binnen de nummerzone de nationale bestemmingscode (die een aanduiding is van het geografisch deelgebied waar de telefoonaansluiting zich bevindt) niet worden gevormd. Met andere woorden local dialling is mogelijk. Daarentegen moet in een gesloten nummerplan steeds het volledige nummer, inclusief de nationale bestemmingscode, worden gevormd (full dialling).

De laatste 10 jaar is er een tendens waarbij meer en meer landen hun nummerplan hebben gesloten, hoofdzakelijk omdat hierdoor zonder een nummerwijziging op eenvoudige wijze additionele nummercapaciteit kon worden gecreëerd. Dit was vooral nodig om alle operatoren bij het openen van de telecommunicatiemarkten te voorzien van een voldoende voorraad aan geografische telefoonnummers. Vanuit gebruikersperspectief was "full dialling" vrij gemakkelijk te accepteren omdat op dat ogenblik eindgebruikers het voldoende gewoon waren om een volledig nummer te vormen (dus met inbegrip van de dienstidentiteit) om een mobiele eindgebruiker te bereiken voor alle oproepen. In België werd deze stap gezet op 1 juli 2000.

Loslaten van de geografische koppeling: de eerste stappen

Het concept geografische nummers is het voorwerp van evolutie. Zo wordt in meer en meer landen de regel van de strikte koppeling tussen de fysieke lokalisatie van een aansluitpunt en de geografische informatie in het geografisch nummer flexibeler geïnterpreteerd (bijvoorbeeld bij nomadische VoIP-diensten). Het is evident dat de volledige loskoppeling van het geografisch nummer van een bepaald geografisch deelgebied enkel en alleen kan als het eindgebruikerstarief in een land (bijna) volledig afstandsonafhankelijk is. Dit wordt mogelijk gemaakt door de technologische evolutie waarbij de netwerkkosten om telecommunicatiediensten te leveren gedaald zijn en (bijna) onafhankelijk geworden van de afstand. In België werd het voorwaardelijk "nomadisch gebruik" van geografische nummers toegelaten, in een eerste fase via Ministeriele besluiten. In een tweede fase werd dit veralgemeend via diverse bepalingen (zie artikel 43 van bovenvermeld KB) waarbij nog steeds een band werd vereist tussen de nummerzone en het adres van de klant.

II. HET VOLLEDIG LOSLATEN VAN DE GEOGRAFISCHE BETEKENIS INHERENT VERBONDEN MET HET CONCEPT GEOGRAFISCHE NUMMERS

Impactanalyse

In volgende secties wordt de impact op het volledig loslaten van het geografisch aspect in de geografische nummers verder geanalyseerd

(a) netwerkarchitectuur

Vanuit netwerkarchitectuuroogpunt bestaat er geen noodzaak meer voor een strakke binding tussen het geografisch nummer en een fysiek geografisch deelgebied. Dit is hoofdzakelijk het gevolg van het meer en meer ontkoppelen van de transport- en schakelfuncties enerzijds en anderzijds de besturingsfunctie. Zo zijn bij VoIP deze functies volledig gescheiden, wat enorme flexibiliteit creëert bij het aanbieden van diensten en alle geografische beperkingen uitschakelt. Dezelfde principes worden gehanteerd bij de introductie van de NGN- architectuur.

(b) Gebruikersperceptie

Geografische nummers hebben een positief imago, in tegenstelling tot bijvoorbeeld premium rate nummers. Dit is hoofdzakelijk te danken aan het lage eindgebruikerstarief om deze nummers op te bellen, de wereldwijde probleemloze aankiesbaarheid en het ontbreken van fraudetechnieken. Het is een open vraag of het zuiver geografisch karakter, nl. de beller weet in welk geografisch deelgebied de oproeper zich bevindt, al dan niet belangrijk is. Het probleemloos groter gebruik van mobiele telefoonnummers doet vermoeden dat dit aspect minder belangrijker aan het worden is, hoewel het in sommige situaties interessant kan zijn voor de oproeper om te weten waar zijn correspondent zich fysiek bevindt (bijvoorbeeld zoeken van een loodgieter dicht bij huis).

(c) Nummerlocatieoverdraagbaarheid

Nummerlocatieoverdraagbaarheid is een dienst waarbij een eindgebruiker bij het verhuizen naar een andere fysieke lokalisatie zijn nummer kan behouden zonder van operator te veranderen. Binnen een nummerzone is dit geen probleem. Tussen nummerzones is dit in België, zoals in de meeste landen, verboden, omdat men dan niet meer voldoet aan de strikte definitie van geografische nummers. In een beperkt aantal landen is er meer flexibiliteit en is men van mening dat het comfort van nummerbehoud primeert op de strikte handhaving van het concept geografische nummers. De ervaring leert echter dat er voor deze dienst relatief weinig markt vraag bestaat.

(d) Oproepen noodnummers

In het vaste telefoonnetwerk worden oproepen naar de noodnummers gerouteerd naar verschillende provinciale PSAP's (Public Service Answering Points) in functie van de lokalisatie van de oproeper. Elke telefooncentrale voegt een specifieke routeringscode toe aan een oproep, waarbij dan op basis van deze code de noodoproep wordt doorgestuurd naar een bepaalde PSAP. Voor het routeren van oproepen naar noodnummers in het vaste netwerk is het van belang bij welke lokale centrale de oproep binnenkomt en niet welk telefoonnummer eraan verbonden is. Het telefoonnummer wordt wel doorgestuurd, zodat de nooddiensten de nodige opzoeken kunnen doen (vb. om de naam en adres van oproeper te verkrijgen). Met andere woorden: het loslaten van de associatie van een geografisch nummer met een welbepaald deelgebied heeft geen impact op de manier waarop de nooddiensten vandaag werken.

(e) Tapping

Normaal gezien wordt de apparatuur die ingezet wordt voor het afluisteren gekoppeld op de schakelknooppunten. Het feit dat geografische telefoonnummers buiten hun oorspronkelijke nummerzone worden gebruikt lijkt geen probleem voor de opsporingsdiensten. De geografische herkenbaarheid of indeling in telefoonzones is voor tapping irrelevant.

(f) Interconnectie

Ingeval een geografisch nummer “zonevreemd” wordt gebruikt en er geen beroep wordt gedaan op “originating all call query” zal er additioneel transport in het netwerk vereist zijn, wat aanleiding zal geven tot additionele interconnectielasten. Deze extra kost is echter (zeer) beperkt en heeft weinig invloed op de totale kostprijs van een oproep.

(g) Nummericapaciteit

Door het afschaffen van geografische grenzen vermindert de fragmentatie van de nummericapaciteit die inherent verbonden is aan de geografisch opdeling van een land in nummerzones. Eigen aan geografische nummers is hun inefficiënt gebruik. Bijvoorbeeld: als een operator nationaal actief wil worden dient hij in elk nummeringsgebied een nummerblok aan te vragen. Ook is de bevolkingsdichtheid en economische activiteit in een land meestal sterk geografisch geconcentreerd, wat aanleiding geeft tot een grote behoefte aan nummers in welbepaalde regio's. In andere regio's is de noodzaak aan nummericapaciteit eerder beperkt en als we rekening houden met het feit dat typisch de geografische deelgebieden min of meer even groot zijn, dan valt het gemakkelijk in te zien dat dit aanleiding geeft tot een inefficiënt gebruik.

Besluit

Een minimum voorwaarde voor het afschaffen van het geografische karakter van de geografische nummers is dat het eindgebruikerstarief afstandsonafhankelijk is. Dit is sinds lang een realiteit in België en er zijn geen aanwijzingen om aan te nemen dat dit zou wijzigen.

Verder zijn er geen technische redenen meer om geografische nummers in stand te houden. De voordelen zijn dat geografische nummers bij het verhuizen kunnen worden behouden en dat de globale voorraad aan beschikbare nummers stijgt. Anderzijds lijkt er weinig marktvraag te zijn om geografisch nummers te herpositioneren tot “zone-onafhankelijke geografische nummers” (waarbij “zone” verwijst naar de “nummerzone”). Het is min of meer een natuurlijk proces waarbij op lange termijn geografische nummers zullen verdwijnen.

Verschillende scenario's

Vanuit beleidsmatig oogpunt kunnen we volgende verschillende scenario's onderscheiden:

Scenario A

Op korte termijn de geografische component in geografische nummers afschaffen. Geografische nummers worden in één beweging “zone-onafhankelijke geografische nummers”.

Scenario B

De natuurlijke evolutie volgen en geen pro-actieve actie ondernemen. Dit betekent dat geleidelijk aan “geografische nummers” transformeren in “zone-onafhankelijke geografische nummers”. Eventueel kan men in dit scenario ook direct nummerlocatieoverdraagbaarheid buiten de nummerzone toelaten.

Scenario C

Zoveel mogelijk het geografische karakter van geografische nummers proberen te bewaren.

Het zou duidelijk moeten zijn dat voor scenario's A en B het bestaande koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers van 27 april 2007 (B.S. 28 juni 2007) moet worden aangepast. In de definitie van geografische nummer in de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (artikel 2, 46°) moet geografische betekenis dan uitsluitend worden geïnterpreteerd als zijnde het grondgebied België vanuit een internationaal perspectief.

III. SYNTHESE COMMENTAREN CONSULTATIE

IV. ANALYSE COMMENTAREN CONSULTATIE

V. BELEIDSOPTIES

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Denef
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad